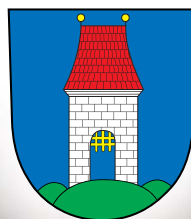

Dřevohostický zpravodaj

300 let starý zvon Maria byl snesen ze zvonice 5. května 2021

1/2021

*Myslím si, že by lidé měli dělat věci proto, že jsou správné,
ne proto, že to bohové říkají.
Příště by třeba mohli říkat něco jiného.*

Terry Pratchett

Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz ; Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz ; Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz ; Mgr. Hana Sedlářová
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	400 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, duben 2021, číslo 1/2021
Grafická úprava a tisk:	Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla:	30. 6. 2021

Úvodník

*Koupím novou televizi
v té staré mám samou krizi
v nové budou zpěvy ptačí,
to mi k žití úplně stačí.*

Zdá se, že Škola života, katedra epidemiologie a koronaviru, pomalu zavírá bránu a přesunuje své posluchače na Ústav východoruských bezpečnostních studií a na Pyrotechnický institut. Zřejmě je to dočasné a za pár týdnů obrátíme pozornost zase jiným směrem, protože bude nutno překrýt zase jiný problém. Mám pocit, že ten dnešní svět je ještě složitější, než ho my obyčejní smrtelníci vidíme. Tak sedím u klávesnice a sepisuji své pocity a moc terapeutické to není a výsledek duši asi taky neuleví. Jedna jistota však zůstává: to co bylo už oznámeno, bude na poslední chvíli zase změněno. Po roce boje s koronaviry, pár lockdownech a pak rozvolněních už lidi přestalo zajímat, co výběr premiérových odborníků dělá, či nedělá. Cestu pana Hamiho pro Sputnik do Ruska zhatil novodobý ruský car a jeho agenti hnusným teroristickým činem. Někteří se rozčilují, že nebyly předloženy všechny důkazy o zapojení Ruska do toho vrbětického atentátu, a jiní by už vyhlásili válku... a když ani po půl roce není jasné, kdo otrávil Bečvu, pak je těm podprahově odezírajícím naprosto jasné, kdo otrávil Bečvu. Prezident a vrchní velitel ozbrojených sil zarytě mlčí, a když promluví, tak mu vyčítají, že měl raději mlčet. Něco se připustí a jiné se rozmělní, něco se vytrhne ze souvislosti a něco se zpochybní... Boží mlýny melou pomalu a popohnat je nejde. Je to marnost. Jako nezávislá republika jsme nebezpeční sami sobě a fakt je asi otázka času, kdy sami sobě ublížíme. Víte vlastně, na čem se zřejmě jen většinově dovedeme shodnout? Na smaženém řízku, na turistice, na kaprovi o Vánocích, na úspěchu našich sportovců, na neúspěchu našich sportovců a někdy i na dobrém pivu. Ale až prý bude nejlíbější, začne se to obracet k lepšímu...

Přeji vám příjemné jaro

Petr Dostál

Kaleidoskop

Je zvláštní, že v době nouzového stavu, kdy jsme řešili problémy související s pandemií covid 19, odstartoval vládní projekt tvorby nového stavebního zákona, který navrhuje i zrušení malých stavebních úřadů v malých obcích. Cílem je prý optimalizace procesů a fungování a také sjednocení rozhodovacích kompetencí. Chystaná reforma se nám nelíbí. Malé obce jsou základním kamenem tohoto státu a v mnoha záležitostech státní správu zastupují. A tak se mi zdá, že rušení malých stavebních úřadů je hodně krátkozraké. Víím, že se mluví o problému dlouhotrvajícího stavebního řízení, to ale není vinou úřadů na malých obcích. Tady se stavební úřad zaměřuje na celou širokou oblast, navíc obsluhuje ještě dalších 11 přilehlých obcí, a neřeší jen jeden konkrétní úkon jako úředník na magistrátu. Bourá se tedy zavedený model státní správy a řešení, které by bylo důkladně zanalyzováno, zatím nevidíme. V obci žijeme a stavební záležitosti se řeší se znalostí místních lidí a konkrétních situací. A změna by přinesla jen dlouhé dojíždění na přerovský magistrát. Jen se sníží význam těch našich malých městysů a městeček. Podepsali jsme tedy petici za zachování stavebních úřadů a uvidíme, čeho se dočkáme.

Zámecká ulice

Bystřická ulice

Letos v březnu jsme zakoupili nový žací stroj Iseki.

Se zapojením fantazie a s dostatkem odvahy hledáme občas obdobná řešení i v jiných sférách, a tentokrát jsme vyvolali petici my sami, ovšem namířenou směrem k České poště. Státním podnikem navržená otevírací doba naší pobočky se silně míjela s potřebami vás občanů i občanů okolních spádových obcí. Jednání se zástupci této instituce probíhala na radnici, ale výsledků jsme se nedobrali, a tak jsme své oprávněné výhrady formulovali do petice, kterou během měsíce podepsalo 290 občanů. Zatímco dříve jsme mohli zajít na poštu každý den dopoledne i odpoledne, měla být podle nového modelu v pondělí a ve středu místní pobočka v dopoledních hodinách zcela uzavřena. Takovýto systém byl údajně zaveden v dalších patnácti steh pobočkách pošty napříč celou republikou. Naše petice byla státním podnikem vyhodnocena a shledána jako částečně oprávněná, rozsah otevíracích hodin byl upraven a i když ne v plné míře, ale přece jen více přizpůsoben našim požadavkům. Děkujeme za podporu všem, kteří připojili své podpisy do petičních archů.

Fungujeme a žijeme a moc by nám pomohlo, kdyby vláda konečně rozjela tu proklamovanou mohutnou investiční podporu obcím. Přesto chystáme nové studie a projekty, abychom byli připraveni na další programové období 2021–2027. Zajímavým projektem by mohla být právě revitalizace rybníčků a tůň v lese, v místech pod malým rybníčkem, obnoveným už loni. Kdysi dříve tam prý rybníčky byly. Možná o nich najdeme zmínku ve starých kronikách, což by naší případné pozdější žádosti o dotaci hodně pomohlo. Dnes je tam jen půda hodně podmáčená až k radkovským loukám. Podpora projektů v oblasti životního prostředí musí určitě pokračovat, jen si ne-

jsem jistý, že nám pomůže zařazení lesa do soustavy Natura 2000. Nebo že by právě začlenění hrálo v náš prospěch? To bude téma jednání s pracovníky Agentury ochrany přírody a krajiny a pokud bude nějaká naděje na získání finančních prostředků z ministerského fondu, rozhodně budeme tento záměr prosazovat.

V oblasti ochrany životního prostředí necháváme vypracovat studii protipovodňových opatření na říči Bystřičce, v úseku most do zemědělského družstva po lávku k mateřské škole. Všichni víme, že tento úsek je bleskovou povodní nejméně zasažitelný. V minulých letech nebylo možno na dotaci dosáhnout, tyto dotační možnosti ochrany před velkou vodou téměř nebyly vypisovány. Ministerské fondy se orientovaly na problém opačný, jak dosáhnout toho, aby voda zůstávala co nejdéle v krajině, zadržována různými mokřady a rašeliništi, vše v očekávání dalšího oteplování a sucha. Problematiku jsme řešili s Povodím Moravy, zároveň s našimi požadavky na vyčištění sedimenty zaneseného koryta Bystřičky. A výsledek? Protipovodňová opatření budou ze strany správce toku podporována. Vyčištění toku říčky se letos zřejmě nedočkáme, ale v následujícím roce téměř tuti.

V pokročilém stádiu, téměř před předáním na stavební úřad magistrátu je projekt vozovky a chodníků na ulici Lány, od křižovatky s ul. Mlýnská až k základní škole. Projekt zpracovává přerovský Atelier Printes. Trochu působí komplikace záplavové území od Bystřičky ke křižovatce Mlýnská, a hlavně množství inženýrských sítí a jejich ochranné pásma. Nespornou výhodou je to, že byly již provedeny všechny podmiňující investice a to je hlavně loňská oprava všech kanalizačních jímek v trase a letošní položení kabelového vedení ČEZu a veřejného osvětlení. Délka opravovaného úseku vozovky je 360 metrů a vyměňována bude celá konstrukce komunikace a chodníků včetně podloží, přičemž šířkové poměry zůstanou zachovány. Složitější je dopravní řešení projektu s ohledem na pohyb dětí a jejich přecházení přes vozovku u mostu Lány. Projekt si s těmito všemi věcmi ale určitě poradí. Realizace stavby bude podstatně složitější.

Letos nás snad čeká oprava ulice Školní. Doufejme. Stavební povolení je vydáno a o dotaci jsme požádali na ministerstvo pro místní rozvoj řádně a v termínu. Žádost nebyla hodnotícím úředníkem nijak zpochybněna, vykazovala všechny náležitosti, a tak jsme se dostali až do finále s patřičným počtem bodů a doporučení. Výsledky dotací budou Ministerstvem oznámeny 31. května. Tak doufáme v to nejlepší. Doufáme v to, co si sami přejeme, a ono se to nakonec i vyplní. Jen se musíme pořádně přičinit. A když se to přesto nesplní, když to nevyjde, tak ještě není konec! To tedy ne. Nebudeme snášet, co nastane, můžeme přece dosáhnout víc. Jak v životě, tak při té opravě ulice Školní.

Petr Dostál

Dřevohostická radnice

Ozdobou městečka je starobylá radnice s velkou věží a čtyřmi vížkami. Tak píše Eduard Peck v knize Okresní hejtmanství Holešovské v roce 1892. Kdy ovšem byla radnice postavena a kdy získala dnešní podobu, se neví. Někdy bývalo mylně uvedeno postavení radnice v roce 1521. Bylo by to zajímavé výročí, škoda, žádný záznam o její stavbě se nedochoval. Pět radničních věží je znakem hrdelního práva. Podobné věže se stavěly v první polovině 16. století také v jiných městech. Rok postavení

1521 se také uváděl ke stavbě bratrské zvonice, která byla nepochybně postavena později, až kolem roku 1590. Historik Řehoř Volný uváděl rok 1521 proto, že obec Nahošovice byla tehdy pohnána k soudu, protože nechtěla jako jiné obce pracovati při stavbě věže. Historik Florian Zapletal uvažoval, že mohlo jít o věž radniční. V posledních desetiletích se všude uvádí rokem stavby radnice rok 1521. Uvádí se to v turistických průvodcích a na Wikipedii. Také je to uvedeno na informační tabuli na náměstí. O kterou věž se jednalo, vysvětlil až v roce 2014 PhDr. Jiří Lapáček, ředitel okresního ar-

.....
Nejstarší fotografie dřevohostické radnice, 1892

Hasičské cvičení v roce 1894

1920/1921

Stavba nových věží, 1921

1945

chívu. V roce 1521 se nepochybně jednalo o stavbu věže původního katolického kostela, který stál až do roku 1676 uprostřed náměstí a byl zasvěcen sv. Havlu. První zmínka o dřevohostickém „rathauzu“ je až z 3. října roku 1605. Píše o ní ve svém listě Karel Starší ze Žerotína.

Radnice za dlouhá staletí několikrát vyhořela. O největším požáru se pěkně píše v městských aktech: „*My, purkmistr a rada městečka Dřevohostic, známo toho nynější i budoucím po nás potomkům tímto spisem činíme, kterak roku 1676, dne 30. apríla v dvou hodinách po poledni u Václava Pyšného u mostu z chalupy jeho vyšel nešťastný oheň, kterýžto celé městečko ano i Novosáda kromy čtyř chalup od Turovic, i chrám Páně s všemi ozdobami jeho v zkázu a popel jest obrátil, zvony skrze dolů z věže spadnutí zrozřázeny byly. Podobně rathous a v něm jsoucí komnata klenu tím dobře opatřena, v nížto jedno vědro prachu k střelbě a všelijakých od mnoha let schovaných právních a obecních spisů jest bylo, dostanoucím se tam ohněm oknem, pod kterým jmenovaný prach stál, vzňav se, hrozně a strašlivě s velkým hukem vzhůru do povětří vyhodilo a z gruntu též komnatu, jakož i taky sklepy v jeden rum obrátilo a cokoli tam bylo, spálilo a pryč rozmetalo. Zvláště co se spisů týkalo, znamenání ne-nechalo a tak tím vše, cokoli tam bylo, ztraceno jest“.*

První fotografie v knize Okresní hejtmanství Holešovské je z roku 1892. Druhá z roku 1894 zachycuje hasičské cvičení. Je ironií osudu, že hned v následujícím roce 9. října 1895 radnice vyhořela. Typické jehlanovité věže byly nahrazeny cibulovitými byzantskými věžičkami. Tyto baculaté věžičky nevydržely dlouho. Zásluhou starosty, doktora Františka Nesvadby, bylo náměstí přeměněno na park. Také byly nevhodné byzantské věžičky vyměněny za původní štíhlé, jehlanovité.

V posledních letech byla celá radnice opravena. Na všech pěti věžičkách byly nové praporky a jsou pozlaceny. Radnice je nejméně o padesát let starší než zvonice a o sto let starší než zámek v podobě, v jaké ho známe.

A na závěr – naše starobylá radnice je opravdu ozdobou náměstí, tak jak psal před 129 lety Eduard Peck.

František Kužel, Vlastivědná společnost Žerotín

Dřevohostice před 100 lety

1921

- Počátkem roku koupila TJ Sokol od kočovné společnosti kinematografický aparát za 3 000 Kč. Zároveň byl ustaven zvláštní kinoodbor v čele s předsedou Antonínem Maturou, ředitelem národní školy. Nadšeným propagátorem filmového umění byl učitel tehdejší hospodářské školy Jiří Singer. Žádost o udělení licence pro zřízení kočovného kina byla zamítnuta, a tak přístroj zůstal v nečinnosti.
- 18. 2. Rozešel se čtenářsko-pěvecký spolek Žerotín a obec následně převzala 800 svazků knih včetně dvou skříní. Knihovna byla zřízena v předzámčí, později definitivně umístěna v měšťanské škole. Knihovníkem se stal Alois Šmíd, školník.
- 23. 2. 1921 Zemřel Petr Vašíček, ředitel obecné školy v. v., rodem z Lesnice u Zábřehu, od 1. 8. 1876 nadučitel v Dřevohosticích, zakladatel místního hasičského sboru a jeho první předseda, člen okresní školní rady.
- 17. 3. Zemská správa politická v Brně nařídila místní šetření o projektech regulace řeky Moštěnky.

- 21. 4. V městečku se poprvé svítilo elektřinou, elektrifikace si vyžádala náklady 298 000 Kč.
- 3. 7. Byl slavnostně položen základní kámen sokolovny, na kterou městečko přispělo částkou 100 000 Kč s podmínkou, aby tělocvičnu mohli užívat i žáci školy, pamatováno zde bylo i na zřízení kina. Stavbu realizovali stavitelé Bednařík z Bystřice pod Hostýnem a Alois Tvarůžek z Dřevohostic. Od majitele místní cihelny Eugena Kučerky byly výhodně zakoupeny pálené cihly. Hrubá stavba byla dokončena na podzim a předána do užívání 17. 12. 1921 a tentýž den se začalo cvičit. Starostou jednoty byl Josef Jaroš. Do konce roku založila jednota odbory pro obce Domaželice, Čechy a Lišnou.
- 17. 7. V hostinci „U Zlatého hrozu“ vedle radnice, čp. 75, jehož majitelem byl Albín Cagaš, byla založena TJ Orel v čele se starostou Josefem Srovnalíkem. Členové cvičili ve farském dvoře, na podzim v cementárně na Novosadech, v zimě se cvičilo na základě povolení obecní rady v předzámčí ve sklepě až do září 1922, kdy byl dostavěn Lidový dům.
- 8. 10. Byl ustanoven VII. Dřevohostický okrsek Středomoravské župy Kratochvílovky (Dřevohostice, Domaželice, Beňov, Dobřčice a Soběchleby).
- Byla provedena stavba nových věžiček na radnici za 17 040 Kč

Dřevohostice Historie městyse v datech (vydal městys Dřevohostice roku 2008)

Počátky Sokola a stavba sokolovny v Dřevohosticích

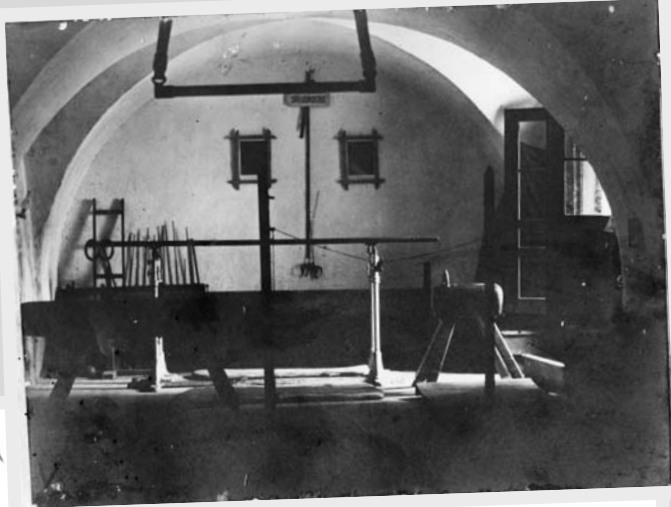
(u příležitosti 100. výročí slavnostního otevření sokolovny)

Sokolské hnutí v Dřevohosticích má bohatou tradici. Vznik Sokola u nás byl spjat s uvolněním poměrů v Rakousku-Uhersku. Byly zakládány různé spolky a nová doba si žádala také fyzickou zdatnost každého jednotlivce. Sokol byl založen v Praze 16. února 1862 a hlavním heslem bylo Tyršovo „Tužme se!“. Vznik Sokola v Dřevohosticích je datován na 8. května 1909, tehdy jako „Odbor Tělocvičné jednoty Sokol v Bystřici pod Hostýnem“. Dne 16. května 1909 byla konána ustavující valná hromada a také první volby.

Místnost v ochranovně (zámek), která se tehdy užívala ke cvičení, byla proměněna na ústavní ložnici, a tak se vnitřní sokolská činnost přesunula do sklepových prostor předzámčí. Dnes je tento prostor využíván jako volební místnost, ale také pro činnost Dřeváčku a v rondelu se schází Klub seniorů. Sokolové si novou tělocvičnu v předzámčí nadšeně zařídili sami, ale bylo hned jasné, že tyto prostory s přibývajícím členskou základnou nemohou do budoucna stačit. Na mimořádné schůzi 5. listopadu 1911 byly schváleny nové stanovy a po schválení oficiálními místy se odbor bystřického Sokola v Dřevohosticích jednohlasně usnesl přeměnit se v samostatnou jednotu. Sokolská jednota se stala součástí přerovského okrsku. Naše jednota pak měla i rozhodující vliv pro založení Sokola v Beňově.

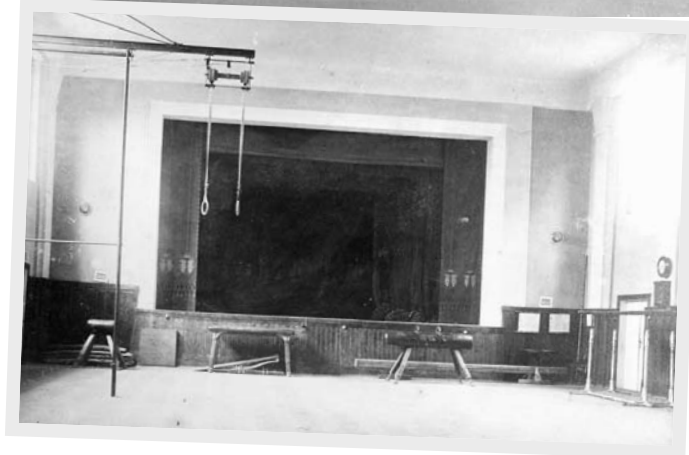
K rozvoji sokolského hnutí v Dřevohosticích velmi přispěla účast 10 bratří (z toho 7 cvičilo) na VI. Všesokolském sletě v Praze v roce 1912. Tuto aktivitu však utlu-

Prostory v předzámčí,
1911–1921

Stavba nové
sokolovny, 1921

mí I. světová válka. V důsledku odchodu většiny mužů do války činnost jednoty pocho- pitelně stagnovala. Po válce a vzniku samo- statné republiky bylo už v roce 1919 založeno Družstvo ku zřízení tě- locvičny pro Tělocvič- nou jednotu „Sokol“ v Dřevohosticích. Obec- ní zastupitelstvo se roz- hodlo na žádost právě tohoto družstva darovat

pro sokolovnu, cvičební plochy a hřiště stavební místo o výměře 4 550 m². Dále obec darovala i některý důležitý stavební materiál. Koncem roku 1920 byla vyhlášena ar- chitektonická a stavební soutěž, které se zúčastnil rekordní počet 22 návrhů. Nako- nec, a také z důvodu nedostatku peněz, byla vybrána na zhotovení plánů nejlevněj- ší nabídka ing. Miloslava Kopřivy z Tučap. Finanční situace ale nedovolovala započít se stavbou. Touha mít svou vlastní sokolovnu však byla větší. Přišly na řadu upsané půjčky, a to i od okolních obcí. Z těchto důvodů se měly stavět jen základní části so- kolovny tj. tělocvična s jevištěm, šatny s nejnutnějšími vedlejšími místnostmi.

Na konci jara 1921 se počalo s úpravou staveniště a 3. července 1921 byl slavnostně položen základní kámen sokolovny, který i s vytesaným datem můžete i dnes vidět na průčelí sokolovny. Stavba pokračovala neuvěřitelně rychle, a i když do podzimu byla sokolovna pod střechou, tak dílo nebylo zdaleka hotovo. Bylo nutné provést instalace a náročné vnitřní úpravy objektu.

První veřejná cvičební hodina se uskutečnila 17. prosince 1921. Předseda Družstva pro zřízení sokolovny Josef Šilingr odevzdával tělocvičnu se slovy: „Věřím, že všichni členové zde budou nacházet osvěžení při zušlechťující výchovné zábavě, aby tak oběti a nadšení bratři při stavbě nesly při využití tohoto stánku stonásobný užitek“. Jeho slova se v průběhu mnoha let bohatě naplnila.

Dne 23. července 1922 byl v Dřevohosticích s velkým nadšením uspořádán sokolský župní sjezd u příležitosti otevření nové sokolovny. Sjezdu se zúčastnilo 926 nadšených cvičenců.

Sokolovna se stala na dlouhá léta nejen sportovním, ale i kulturním a společenským centrem regionu. V pozdějších letech už pochopitelně s velkým růstem členstva a také zájmu veřejnosti tento objekt nepostačoval. Byl však výborným základem, z kterého se dalo pokračovat v budoucím rozšíření, ke kterému došlo v 70. letech minulého století. Ale o tom zase někdy příště.

Představitelé městečka i Sokola museli bohužel z důvodu pandemie koronaviru odložit výroční oslavy až na rok 2022. Na stavebních obnovách sokolovny i hřišť se i v současné době usilovně pokračuje. Snad už bude doba klidnější a všechna sokolská výročí důstojně oslavíme. Obrovské úsilí a obětavost předchozích sokolských generací si to určitě zaslouží!

V článku jsem nezmiňoval jména, jen výjimečně. Podrobnosti si můžete vyhledat v publikaci „Historie Sokola Dřevohostice“ vydané k 100. výročí založení jednoty. Najdete je zejména v úvodních člancích PhDr. Jiřího Lapáčka. Také jsem některé postřehy konzultoval s Františkem Kuželem, jehož tatínek byl takovým nejmenovaným historickým archivářem městečka.

sepsal Lada Sigmund

Spolupráce a poděkování

Tělocvičná jednota Sokol Dřevohostice v roce 2020 pokračovala ve spolupráci s městysem Dřevohostice, který poskytl nejen prostory zámku na akci: „Dřevohostické filmové léto“, ale i spolupracoval s naší tělocvičnou jednotou při realizaci tohoto projektu. Městys Dřevohostice jako majitel nemovitého majetku, nadále provádí rekonstrukci venkovního sportovního areálu. V roce 2020 bylo vybudováno beach volejbalové hřiště, travnaté hřiště na malou kopanou a proběhla částečná rekonstrukce oplocení sportovního areálu. Tělocvičná jednota se aktivně účastní akcí organizovaných městysem Dřevohostice. V roce 2020 zhoršená epidemiologická situace výrazně omezila, dokonce zastavila jakoukoli sportovní a společensko-kulturní činnost nejen naší jednoty, ale i celé společnosti. V roce 2020 významně narostla individuální sportovní činnost např. cyklistika, chůze, běh a turistika. Přes léto se nám podařilo realizovat projekt: „Sokolské sportovní léto“, jehož součástí bylo i 5 akcí souěžního typu zaměřené na seniory s vyhodnocením začátkem října, které se bohužel již neuskutečnilo.

Nadále probíhala spolupráce s Výchovným ústavem a střední školou Dřevohostice, Základní školou Dřevohostice, Domovem pro osoby se zdravotním postižením Dřevohostice, nově s Domovem pro seniory Radkova Lhota a Klubem seniorů Dřevohostice. Probíhá také zapojení naší tělocvičné jednoty do projektu NADACE ČEZ, mobilní aplikace EPP – Pomáhej pohybem a členové házenkářského oddílu se pravidelně zapojují do „Sokolské kapky krve“.

Poděkování patří všem sponzorům a příznivcům, neboť bez jejich finanční, nebo materiální pomoci by naše jednoty jakožto nestátní nezisková organizace nemohla fungovat. Poděkování patří také všem členům jednoty, kteří se věnovali dětem, seniorům, podíleli se na provozu, údržbě celého sportovního areálu naší jednoty a pomáhali při organizaci akcí realizovaných tělocvičnou jednotou.

Jaroslav Jančík

Život v tělocvičné jednotě se zastavil

V návaznosti na opatření (usnesení vlády ČR) vedoucích k ochraně obyvatelstva a prevenci nebezpečí vzniku a šíření onemocnění COVID 19 způsobené novým koronavirem SARS-CoV-2, vydalo vedení ČOS pokyny svým tělocvičným jednotám a zakázalo provoz a využívání sportovišť ve vnitřních prostorech staveb a vnitřních prostorech venkovních hřišť.

Tato opatření se dotkla i naší Tělocvičné jednoty Sokol Dřevohostice a společná spolková činnost se ze dne na den zastavila. Přestali jsme se společně scházet, ale individuální sporty v přírodě (chůze, běh, cyklistika, turistika) naplňovala moto zakladatele Sokola Miroslava Tyrše „Ve zdravém těle, zdravý duch“.

S příchodem jara za přísných protiepidemiologických opatření jsme provedli úklid venkovního sportovního areálu. Hrabala se hlína, sadila tráva, uklízely odpady a sklad

náradí. Věřím, že s příchodem slunečních dnů se situace s COVID 19 uklidní a opět se setkáme se svými sportovními přáteli při obnovené činnosti jednotlivých oddílů naší jednoty.

Jaroslav Jančík

Kratochvilné jarní okénko

Výlet do neznáma

Vzhledem k tomu, že jsem si někdy při potulkách zabodla kus bludného kořene do podrážky, je pro mne každý výlet velkou neznámou. Většinou vím, kde začnu, ale opravdu málokdy vím, kde skončím. Nicméně když se s tím člověk naučí žít, je to velmi osvobozující. A protože to občas bývá docela sranda, přibrala jsem na jarní potulky bandu děcek, ať nám chudáci z toho virtuálního světa nezblbnou. Už se ztrácím v nařízeních, kdy a kam a po kolika můžeme vyjít ven, ale risknu to. Myslím, že z nařízeného se nám podařilo dodržet...NIC. No ale přiznávám, že zrovna mě tím hlava nikterak neztěžkla.

Chce se mi napsat, že jsme vycházeli za rozbřesku. Svítání podle některých indicií jako je kokrhání zřejmě proběhlo, avšak pravdou je, že byla mlha hustá tak, že by se dala krájet a o nějakém rozbřesku nemohla být ani řeč. Vydali jsme se cestou necestou po paměti, až se naše nosy zabořily přímo do stohu slámy před námi. Některé akrobatické kousky předváděné na stohu by i Berousek záviděl, rodiče už pravda méně. Dál jsme se přesouvali k rybníkům do Radkovy Lhoty. Tam čekalo malé překvapení pro velké hladovce. Svačinku si ale děcka musí najít a zasloužit, že jo, to je jasný, přeci nebudou jíst a pít, kdy si vzpomenou. Radkova Lhota, pravda, není v našem katastru, úkol zněl tedy jasně „nesmí projít za žádnou cenu“, ...vlastně opačně, „musí projít za každou cenu“. Projít obcí nepozorovaně, aby nás jediné očko nezahledlo, to byl úkol! Agenti to zvládli na jedničku, nikdo nebyl odveden v řetězech. Všichni pokračujeme v cestě. Myslivcům a sadařům můžeme vzkázat, že v dané lokalitě je zkontrolována pevnost vět-

ví všech stromů při cestě stojících a vyčištěny a přezkoušeny všechny posedy. A to už se pomalu přesouváme do lesa a hurá, jupí, haleluja už poněkolkáté se nám podařilo najít obecní chatu. Tam už plála vatra, čistou náhodou jsem objevila v batohu špekáčky pro neposedy z posedu, a co nevidět byl oběd hotov. Pak se nám zdárně podařilo vrátit se zpět na zámek, kde jsme se domluvili, že další den vyrazíme na další cestu za poznáním. Děcka zvládly s přehledem 16 km a byly navráceny rodičům v původním neporušeném stavu. A bando, zítra si dáme něco kratšího, ať vás nebolí nohy.

Druhý den ráno už všichni stáli nastoupení v pozoru a připraveni pro další výlet po dřevohostickém okolí. Tentokrát jsme se vydali na druhou stranu a vzali to pěkně od rybníků. Určitě všichni neznáte stromovousův klíč, kterak určovat stromy. Chňapka škrtič, mazel, tlustoch a obr. Tihle všichni stromoví chlapíci jsou u rybníků, vážně. Od rybníků jsme přeskočili k Turovicím. Každé hřiště má rádo, když se po něm prohánějí děcka, je tam spousta křiku a hlaholu a radosti. Věřím, že hřiště v Turovicích mělo tento den malý svátek, protože se zde konala velká olympiáda. A z hřiště už půjdeme domů? Nene, kdepak, ještě si odskočíme k zajičkovu na kraj lesa, kde nás čeká ještě jeden úkol. A pak už zase šupem na zámek a na polívku...nejlepší na světě, protože po 14ti kilometrech je každá polívka nejlepší. No, tak jsem sice slibovala něco kratšího, ale tak úplně to zase nevyšlo. Ale všichni šlapali statečně, nikdo nefňukal, co nám taky zbývalo jiného než se dostat domů.

Opět úžasné dva dny strávené s děckama. Jsou to stvoření zvědavá a zvědavá, nepolapitelná a neunavitelná, hravá a dravá, otevřená a krásná. Sice jsme se snažili zahrnout je v kopce sena, pověsit na strom, zavřít do posedu, ztratit v lese, přesto se vždycky odněkud ozvalo... tetooooo...

Ze srdce děkuji svým přátelům, kteří se mnou sdílejí nadšení pro akce všeho druhu. Není totiž obecně vžitou představou ideální dovolené běhat s děckama po lese. Někteří to tak ale máme a jsem ráda, že mám kolem sebe obdobné blázny, kteří se mnou statečně a vytrvale a rádi pádlují na této vlně.

Fakt jo?

Snad si děcka pořádně během procházek a toulání prohlédly to naše městečko, protože mají ještě jeden velký prázdninový úkol... FAKT, JO? No fakt, no.

Naším cílem bylo, aby děcka a klidně i dospěláci prošli Dřevohostice křížem krážem a všimli si věcí, o kterých

možná někteří víme a o jiných jsme třeba neměli ani tušení. Byla jsem překvapená, kolik věcí mě napadlo při skládání otázek. Některých zajímavostí jsem si možná také nikdy nevšimla, přestože kolem nich dennodenně chodím. Do poznávání se nám zapojilo bezmála 70 dětí. A závěrem takového putování je samozřejmě musí čekat odměna. A když pro děvka, tak sladká. Otevřeli jsme jim v kavárně na zámku palačinkové okénko, tak pro tohle se snad hodí proběhnout Dřevohostice. A že se po nich jen zaprášilo, nemusím snad ani psát. Dnes i vy máte možnost si vyzkoušet, co všechno o místě, kde žijete, víte. Ale palačinku si pak za odměnu musíte udělat sami.

FAKT JO???

1. Kolik mají Dřevohostice věží? (spočítal bys je na prstech obou rukou)
2. Kdo nebo co řídí hodiny, které jsou umístěny na zvonici? (starosta, pan farář a kastelán řídí sice spoustu věcí, ale tyhle hodiny to opravdu nejsou)
3. Kolik podlaží má zvonice? (zjistíš to, aniž bys otevřel dveře zvonice)
4. Kolik schodů ve zvonici musíš vyběhnout, aby ses dostal až ke zvonům?
5. Za kostelem je socha panny Marie, která má roucho se stuhou jaké barvy? (pokud nepoznáš barvy, napiš, kolik má hvězdiček na svatozáří)
6. Kolik pilířů podepírá oblouk na mostě směrem na Přerov?
7. Nad vstupem do hostince Na Špici je vyobrazeno zvíře...? (ne, není to cyklista, cyklista přeci není zvíře a nimrody prosíme, nestřílejte na něj, tedy myšleno ani na zvíře, ani na cyklisty, děkujeme...)
8. Na Novosadech je socha kterého svatého? (jméno je takové divné, jak to jenom bylo, něco jako roh, hroch?? Jdi se podívat, má ho vytesáno pod nohama)
9. Jdu po Novosadech směrem k Turovicím a po pravé straně můžu zabočit do ulice? (pozor, nenechej se mýlit tím, že to znáš, udej název z cedule na domě č. 307)
10. Na konci ulice Sadová je kaple sv.? (název u kaple nenajdeš, musíš hledat v mapách. Co myslíš, byl to muž či žena?)
11. Za kaplí je obraz sv. Isidora, který je patronem koho čeho?

12. Kolik je na ulici Sadová zelených domů? (myšleno oboustranně)
13. Jakou barvu na ulici Sadová má dům č. 425? (prosím nezvonit)
14. Na začátku ulice Sadová je socha sv. Agáty a ta v ruce drží...? (andělská křídla už sice nemá, ale v ruce jsme jí něco nechali)
15. Jak daleko je z Dřevohostic do Staré Vsi a do Bezuchova? (šmankote, to nemusíš odkrokovat, odpověď je na autobusovém nádraží)
16. Kolik metrů nadmořské výšky má „Zajíček“ u Dřevohostického lesa? (no teď tam taky nemusíš, odpověď hledej tamtéž jako předchozí kilometry)
17. Co je na střeše „stánečku“ na autobusovém nádraží? (ne, není to zbloudilý turista ani kominík)
18. Na Náměstí je dům s nápisem, který obsahuje název města a alkohol (počáteční písmena pé a pé)
19. Kdy a za kolik koupil dům „žudr“ Kašpar Růžička? (no, tak to se nahledáte, ale kdo nemá čas pátrat v archivech, dozví se před domem)
20. V parku na Náměstí je spousta zajímavých věcí, jednou z nich je vedle pomníků obětem světové války zařízení zvané ... (prostě takové něco s něčím a myslím je to tmavě zelené)
21. Ve spodní části Náměstí se kdysi prodávalo kuřivo, název obchodu je ještě stále na fasádě domu (ani tam prosím nezvonit, myslím už by neprodali)
22. Na objektu sokolovny je takový datovaný šutřík, jaké je na něm vytesáno datum?
23. Jediná vila v Dřevohosticích nese hrdě na fasádě jméno.....a je to dům číslo... (je to jméno krásné a je to jméno ženské)
24. Na jednom z domů v Zámecké ulici svítí slunce celý rok. Číslo popisné domu?
25. Na Hasičské zbrojnici je název... překvapivě je to *Hasičská zbrojnice*. Ale to není vše! Je tam i znak, a dokonce se dozvíš rok založení SDH Dřevohostice a tím je...
26. Ulici Lány projdi se zvednutou hlavou (dej bacha a nezakopni), na střeše jednoho z domů najdeš na korouhvi rok (no nejspíš to bude rok, kdy tam někdo před tebou zakopl a řekl si, tady postavím svůj dům)
27. Nad vchodem do mateřské školky se válí malý chlapík a jmenuje se
28. A hned vedle školky na ulici Lapač je na střeše jednoho z domů další malý chlapík (no on je tenhle tak trochu svatý, teda úplně). Jeho jméno tam sice nenajdeš, ale zkusíš odhadnout, jak se jmenuje a proč tam je?
29. Mlýnská ulice se nejspíš jmenuje proto, že zde býval mlýn. Jaký a čí je?
30. Na radnici najdeš tabulku s označením nadmořské výšky. Kolik metrů nad mořem leží Dřevohostice? (no, občas škoda, že leží nad mořem a ne u moře...)
31. Na zámku je strom zvaný „budkovník“. Kolik budek najdeš na budkovníku?

Vybarvené jaro

Sluníčku se letos moc nechce vstávat z postele. Zato sněhu v nebi letos nakoupili do zásoby, asi bylo potřeba po čase vyčistit sněhové sklady. A tak nám každou chvíli nečekaně nasněží za límec. I o Velikonocích? No to snad ne. S tím musíme něco udělat. Co kdybychom si tak malinko pomohli to jaro přivolat? Třeba tak, že do té bílé a šedě přidáme trochu barev. No jo, ale kam? Tak třeba na autobusovou zastávku a kousek třeba taky na náměstí. Snad to pomůže. Krásné barevné a veselé jaro vám všem.

Spolek Kratochvil, Věra Obkráčilová

Tip na jarní vycházku – projděte si Naučnou stezku dřevohostickým lesem

Mnohá místa v našem lese nesou názvy, na jejichž původ se už zapomnělo. A když se snažíte dopátrat, co vlastně naše předky vedlo k tomu, že je pojmenovali právě tak a ne jinak, doberete se většinou dojemných příběhů, jejichž pravdivost vám ale dnes už nikdo nezaručí. Opuštěná místa byla dříve dějištěm tragédií, svárů, nebo trpkých životních osudů. A i když dnes už nezbylo víc než podivuhodná pojmenování oněch míst, přesto nás to nutí, abychom se zamysleli, jak jeden lidský osud střídá druhý a na místech někdejších radostí a bolestí dnes už šumí jen vzrostlý les. I tak se dá chápat naučná stezka v našem lese, která provede všechny návštěvníky, kteří dovedou tíše a s pokorou naslouchat.

Příjemná procházka prakticky celým lesem v délce necelých sedmi kilometrů, která vede po lesních cestách i malých pěšinkách, má dvanáct zastavení v podobě in-

formačních tabulí na všech významných místech. Nulté zastavení, taková upoutávka na stezku, je umístěno v areálu zámku a první zastavení najdete hned na okraji lesa ve směru od Chmelína. Upozorňuje na velké přírodní bohatství, které nám les nabízí, zve k vycházce mezi staré stromy, ale zároveň vybízí k opatrnosti a seznamuje s tím, jak se v lese chovat. Během putování si můžete povšimnout několika krmelců pro srnčí a zaječčí zvěř, které slouží k přikrmování především v období zimního strádání, ale také posedů, které usnadňují lov zvěře, škodící myslivosti. Zastávka na obecní chatě vypovídá o stoletém období roubené dřevěnice, která byla ochranou při špatném počasí hajnému a lesním dělníkům a která byla využívána při noční čekané na srnčí zvěř, zastávka na vlhkých radkovských loukách mezi lesem a Dolnonětickým potokem vy-

povídá zase o rostlinném společenstvu lesa a o výskytu mnoha bylin, které jsou rozsety po území celého našeho lesa. A pak už kroky výletníků povedou k místům tragických nešťastných událostí: pomník hajného Nesvadby a o několik set metrů dále pomník havárie vojenského letadla z roku 1957. Mohylové hřbitovy z doby před čtyřmi tisíci lety, to je zastavení poblíž Bezuchova a další zastavení u Nahošovic. Terénní hřbety poblíž lesních cest, dobře rozpoznatelné, už dávno prozkoumané, ovšem stále budící respekt, zájem a zvědavost. V lokalitě „Zadní včelín“ si můžete přečíst o dokonalém vývoji a životě včelstva. Celá trasa je ukončena u okraje lesa „Zajíček“. Tam už si procházkou znavení turisté budou moci užít vyhlídku na část Moravské brány v popředí s naším městečkem a polní cestou sejít do nejbližšího pohostinství. Dílo vzniklo dobrou spoluprací vedení městečka s myslivci, včelaři, sborem dobrovolných hasičů a Vlastivědným spolkem Žerotín.

Petr Dostál

Lidské stárnutí

Vývoj člověka pokračuje i ve zralém věku. Starší staří před nás stále nové výzvy a nutí nás vyrovnávat se s mnoha změnami. Lidské stárnutí a stáří musíme chápat jako komplexní proces. Ani ve stáří není člověk chráněn před každodenními drobnými nepříjemnostmi nebo konflikty s blízkými lidmi, s jejich názory, potřeba-

mi a náladami. I naše vlastní stárnutí před nás staví stále nové úkoly a požadavky. Stáří hůře odolává větším psychickým zátěžím a stresům.

„Zestárnout ale neznamená přestat se bavit!“ Všichni se už těšíme na dobu, kdy se budeme opět pravidelně scházet v našem klubu seniorů. Snad již brzy bude možnost uskutečnit společné výlety, na které rádi vzpomínáme!!

za klub seniorů Božena Pokusová

Fanfr, fanfrnoch, nastává nám nový rok

V naší mateřské škole nový rok každoročně začíná vánoční nadílkou. Ježíšek přijde na Štědrý den i do naší školičky a dárky tam dětem zanechá. Pod vánočním stromčkem děti našly mnoho dárků, které pro ně paní učitelky pečlivě vybíraly (to dětem, prosím, raději nečtete). V Žabičkách dostaly děti krásné dárky i od maminky naší Terezky, slečny Čížkové, za něž děkujeme. Velmi si vážím spolupráce s rodiči v této třídě a chci je touto cestou pochválit a poděkovat jim za to, jak důsledně dodržují všechna opatření – od nošení ochrany úst a nosu až po poctivé vyléčení nemocí dětí.

Začátkem tohoto roku se bohužel kvůli epidemickým opatřením nekonaly žádné mimořádné akce, např. divadla, vodění medvěda organizované základní školou, aj. Zrušeno bylo také plavání předškolních dětí, které paní ředitelka sjednala na bazéně v Přerově. Dětem jsme se to snažily vynahradit, a tak jsme letos uspořádaly školkový karneval. Masopustní úterý bylo v duchu tance, her a soutěží. Školku v tento den navštívilo plno krásných masek, od superhrdinů až po princezny. Bez přestání pokračuje výuka angličtiny s paní Bc. Romanou Pánkovou, která probíhá jednou týdně v odpoledních hodinách. Občas vidím děti, které na výuku a příchod paní učitelky čekají, a musím přiznat, že se pokaždé moc těší. Bez omezení probíhala i klasická vý-

uka v MŠ – naštěstí nám nebylo zakázáno zpívat, ani cvičit, takže se toho tady mnoho nezměnilo. Tento školní rok máme ve třídě Berušek 23 předškoláčků, kteří se povětšinou připravují na nástup do 1. třídy. Některé z nich ještě doplňují svou řeč s paní učitelkou Evou Doleželovou a Janou Nedomovou, které v naší škole provádějí logopedickou prevenci.

Letos se nám vydařilo počasí a krásně nasněžilo. Děti tedy mohly konečně sjíždět kopeček, který byl hlavně k tomuto účelu na školní zahradě zřízen. Sněhových rado-

vánek si děti moc užily, ale třesutá zima ukázala i svou zlou tvář. Během mrazivého víkendu přestal topit jeden kotel za druhým, den po dni. Tuto situaci naštěstí zachránila naše paní školnice s paní ředitelkou, které tuto nešťastnou událost včas vyřešily za pomoci odborníků ze společnosti I-THERM.

Jarní prázdniny však nedopadly podle našich představ. Jak všichni ví, opatření se v březnu zpřísnila a všechny třídy přešly na distanční výuku. Tu jsme se s kolegyněmi snažily pojmout tak, aby obsahovala aktivity, ke kterým mají rodiny dostupné materiály ve své domácnosti. Teď už jen doufáme, že se zase brzy všichni sejdem u nás v Pramínku.

za MŠ Pramínek Petra Jančíková, učitelka

Testování – nepříjemná povinnost

Na pondělí 12. dubna jsme se ve škole moc těšili a zároveň měli trochu obavy. Antigenní testování žáků vzbuzovalo smíšené pocity v nás učitelích, v rodičích, v dětech i v široké veřejnosti. Nebudu hodnotit, zda pro někoho tento krok představoval výhodný byznys ani podporovat či vyvracet pochybnosti o účelnosti testování a vypovídací hodnotě jeho výsledků. Na druhou stranu jsem byla ráda, že „naši“ rodiče vesměs pochopili situaci a přistoupili k samotnému testování dětí racionálně a bez negativních emocí. Život nám velmi znepříjemňovaly všechny ty nejasnosti, výjimky, změny a fámy, které celou kampaň provázely.

Zajímala jsem se pochopitelně, jak vlastně bude celá procedura vypadat. Sama jsem podstoupila PCR testy několikrát a problém jsem v nich neviděla, ovšem jiní lidé si stěžovali na bolesti v nose, ba dokonce krvácení, a tak jsem nechtěla, aby nepříjemné pocity měly i naše děti.

Testovací balíčky jsem vyzvedla u přerovských hasičů a hurá do školy vyzkoušet, jak se to šťourá. Opatrně jsem roztrhla obal tamponu... to nejde ušknout... aha, tady se to musí rozlepit! Co vám mám povídat. První dávka testovací tekutiny mi polila prsty, na testovací kartu jsem nakapala všechno, co šlo, takže korýtko přeteklo. Utřela jsem sebe i stůl, napsala na kartu čas a konečně se chopila návodu... brýle... silnější brýle. Aha, měla jsem tyčinku víc vyždímat, příště budu chytřejší... Než jsem nastudovala, co a jak, uplynula předepsaná čtvrt hodina – a sláva, jsem negativní. Pozitivně nalaďena jsem se jala instruovat kolegyně, které budou u testování v první linii: „Když budete jenom tak šmrdat, určitě... pšá!“ Mé kýchnutí ilustrovalo, co se přihodí. Testování jsme všechny zvládly na první dobrou, připravily jsme třídy i první dávku testů na pondělí a s trochou neklidu čekaly, co na to děti.

Někteří rodiče přišli do školy už v pátek, aby se poptali, co a jak. Ujistila jsme je, že jejich a zároveň naše děti jsou šikuly a zvládnou se poštourat v nosičku samy. Není divu, mnozí měli za sebou špatnou zkušenost s nešetrným odběrem a ani oni, ani my jsme nechťeli zažít vystresované a plačící děti. Pochopitelně přišly i dotazy, zda lze místo „šfouracích“ použít „plivací“ testy – správně odpovědět na tuto otázku mě stálo dva dny zuřivé korespondence, telefonování a studia různých příloh vládních nařízení, než jsem se odpovědně zmožila na lakonickou odpověď: „Lze.“ V pondělí ráno přiskotačili naši dovední žáci a ve svých předpokladech jsme se nezmýlili – všichni se zvládli otestovat se suverénním přehledem a bez problémů, takže z covidového testování mají jedničku s hvězdičkou.

Nataša Kučerová, řidič

Kde je duch mladý, je mladý celý člověk *aneb* **Náš Jarda sedmdesátníkem**

Sudičky se mohou stavět na hlavu, ale když se dítě narodí 28. března, na Den učitelů, duch Jana Ámose do něj prostě vstoupit musí. Před sedmi desetiletími zaklepal u Dopitových na dveře čáp a přinesl jim maličkého Jaroška. To ještě netušili, že bude šířit slávu rodné obce daleko za jejími hranicemi.

Když jsem se známým chlubila, že nastupuji do dřevohostické školy, prohodili obvykle: „A pozdravuj Jardu Dopitu.“ Nevěřila jsem, že se mi při spatření této legendární postavy zastaví srdce! Nebylo to ovšem 1. září, kdy jsme oficiálně zahájili školní rok, ale až o necelý měsíc později. Tehdy ke mně ze školní chodby dolehl nebývalý kravál, a tak jsem se, tehdy ještě koště nové, neometené, vyřítla z ředitelny, abych zjistila jeho příčinu. Od hřiště přicházel strašlivý průvod: dva pobledlí deváťáci podpírali kolegu Dopitu a za nimi podklesával v kolenou jejich sinálý spolužák Tomáš. „Tom asi zabil pana učitele,“ dorážely mě

Jarda propaguje zdravou stravu

poznámky přihlížejícího zvědavého žactva. Z hluboké rány na kolegově čele se řinuly potoky krve po tváři i po bílém tričku, což dodávalo scéně ještě větší příšernosti. Právě tehdy se mi srdce zastavilo: Můj první pracovní úraz, a hned smrtelný!

„Já jsem vám hned říkal, že mi ten tělocvik nemáte dávat!“ projevili známky života kolega Jaroslav. Jeho zranění bylo ošetřeno přivolanou chotí, Jarda vecpán proti své vůli do sanitky a já jsem mohla usednout k haldě papírů, které je třeba vyplnit při katastrofě zvané úraz pracovní.

Jarda píše jedničky

Zatímco stálí hosté U Cara na základě kusých informací šířených ústní slovesností začali vybírat na věnec, Jarda podepsal revers a odjel domů, protože si chtěl zakouřit, což mu na JIPce nehodlali povolit. Tehdy jsem poznala, že zrozně ve znamení berana ani vrženou čtyřkilovou železnou koulí nepoškodíš.

kolegyně Nataša Kučerová

Veselá škola

Na tom, že sídlí v naší škole radostný duch, má svůj podíl i pan učitel Dopita. Je milován svými žáky, pro kte-

ré neúnavně vymýšlí různé hry a soutěže. Nedovedeme si ho představit bez kytary. Písničkou začíná každá jeho hodina. Umí vytvořit laskavou atmosféru. Jeho keep smiling (vždy s úsměvem) zdobí nejen památníky dětí, ale provází i jeho přítomnost ve škole. Všimněte si, že píšu v přítomném čase. Pan učitel už sice nemá svoji třídu, ale

Jarda zve k prostřenému stolu

Jarda učí písničky

bez jeho písniček se ani dnes neobejdou hodiny hudební výchovy. Stále má dětem co rozdávat a ony ho vítají radostným: „Jó, jó, pan učitel“.

Veselo bývalo za jeho dlouholetého působení i ve sborovně. Pro všechny byl prostě Jarošek. Založil a řadu let obětavě vedl Spolek přátel srandy. Svým elánem a humorem nakazil další členy sboru. Spolehlivého spojence a parťáka našel v paní ředitelce Kučerové. V radostné atmosféře probíhaly dny všední i nevšední. Malé legrácky vnášely do naší školy veselou atmosféru a ta se pak přenášela i na žáky. Za Jaroška bylo, a jsme rádi, že ještě je, v naší škole veselo.

kolegyně Jana Zajícová

• • •

I když se zpožděním ráda bych se připojila ke gratulantům, kteří Jardovi popřáli k jeho kulatinám. Zní to neuvěřitelně, ale naše první setkání je už půl století staré. Poprvé jsem Jardu „zaregistrovala“ při studiu na pedáku v Olomouci – já vykulená prvačka, Jarda zkušený a už tehdy veselý mazák druhého ročníku. O mnoho let později jsme se znovu setkali na táboře v Rajnochovicích. Bylo to úžasných deset let, na které mám já a celá moje rodina ty nejhezčí vzpomínky. Jarda, hlavní táborový vedoucí, tady vždy ožil. Byl plný elánu, nápadů, vyžíval se v soutěžích, rozzpíval nás u táboráků, roztančil na diskotékách, vymýšlel nejrůznější legrácky pro děti i dospělé. Jenom nás občas „štvalo“, že nám vždy stihl vysbírat nejlepší hříby v okolí přímo před nosem.

Další roky jsme spolu působili jako kolegové na naší základní škole. Takže, Jardo – ať ti tvůj optimismus, elán a životní energie ještě hodně dlouho vydrží.

Hana Sedlářová

*Přejeme
Jardovi Dopitovi
hodně zdraví
a radosti ze života
i do dalších let.*

redakční rada
Dřevohostického zpravodaje

Perfektní nahrávka, 2011

Pěvecký soubor Fčelka, 2012

Divadelní představení Dívčí válka, 2012

Jardových sedm vzletů

O nějakých pádech nemůže být v jeho případě ani řeč! NK

Dnes sedm křížků slavně slaví!
Na mysl veselou a jeho pevné zdraví
už nejedna číš byla vypita.
Kdo, co je ten muž skvělý, pravý?
Přece náš **Jarda Dopita!**

Kdo stále kraviny zde páše?
Kdo brousí na nás vtipu břity?
Co bývala by škola naše,
bez koho, čeho?
Bez Dopity.

Kde jiní kantoři se chmuří přísní,
když žák otázku správně nepoví,
Jarda potěší srdce písní
a děti vzhlíží *ke komu, k čemu?*
K Jardovi.

Kdo nad rozlitým mlékem nebrečí?
Kdo v penzi je, však stále dřepí tu?
My suplovat v družině bez řečí
vidíme koho, co?
Přec Jardu Dopitu.

S hrdostí vztyč pyšnou šiji.
Ty školy píšeš historii,
s Tebou je vše jak sluncem zalito.
Buď zachován nám, *oslovujeme, voláme:*
Jardo Dopito!

Komu nevadí, že žák žvýkačku žmoulá?
Kdo nevrle jej nikdy neosloví?
Je rozvážný a moudrý jako taťka Šmoula.
O kom, o čem řeč jde?
Jenom o Jardovi!

Naší školy je záštitou,
tak kdo máš číši nalitou,
připij si *s kým, čím?*
S Dopitou.
Ať dál ho chrání Manitou!

Právo v historii naší země

(pokračování)

Ctibor Tovačovský z Cimburka, 1861

V druhé polovině 13. století se soudnictví, které bylo zpočátku provozováno výhradně na panských dvorech, osamostatnilo zřízením zemského soudu. Český zemský soud byl soudem, kde zasedala šlechta. Ustavil se mezi lety 1260–1270. Až do roku 1402 mohl u něj podat žalobu na šlechtice dokonce i poddaný. Soud zasedal čtyřikrát za rok na Pražském hradě. Jednání probíhalo ústně, avšak o jednání se vedly písemné záznamy, jež se týkaly majetkových rozepří. Staly se základem pro vznik velmi důležitých dokumentů – „zemských desk“.

Soudu předsedal sám král. Soudní jednání vedl „zemský sudí“, jenž musel být – stejně jako 12 přísedících – šlechtického původu. Písařem mohl být příslušník nižší šlechty. Rozhodnutí zemského soudu se pak stávalo vzorem pro další podobné případy a tím se utvářelo „zemské právo“. Proti rozhodnutí zemského soudu nebylo možno se od-

volat. Vedle většího zemského soudu zasedal tzv. menší zemský soud. Jeho soudci byli příslušníci nižší šlechty, kteří řešili méně důležité právní kauzy.

Moravský zemský soud založil císař Karel IV. v roce 1348. Soud zasedal střídavě v Olomouci, ve vyhrazené dny – 6. ledna, 24. června – a v příštím roce v Brně – vždy tyto dny. Navazoval na předchozí „cúdy“, jak se jim na Moravě říkalo. Vzhledem k tomu dvojímu zasedání byly též zavedeny dvě řady moravských „zemských desk“. Pánovníka u tohoto soudu zastupoval moravský zemský hejtman a celé řízení soudu vedl „zemský sudí“. Počet předsedajících tvořilo 14 zástupců nejvyšší šlechty a 6 zástupců šlechty nižší. Zasedání se zúčastňoval i olomoucký biskup.

Vývoj soudní soustavy přerušila husitská revoluce, která nahradila přijetí právních norem božím zákonem. Vývoj soudních pravomocí byl v té době velmi různorodý a komplikovaný. Až v roce 1436 byla na jihlavském sněmu přijata za základní zákon země – basilejská kompaktata.

Jednou z největších osobností moravského práva v pozdější době byl Ctibor Tovačovský z Cimburka. Cimburkové byl starý panský rod, který měl kořeny v Čechách. V roce 1358 dostal předek onoho právníka – Ctibor z Cimburka – jako léno – městečko a tvrz Tovačov. Od té doby se tato moravská větev začala nazývat Tovačovskými z Cimburka.

Od roku 1368 vlastnil tento rod i část dřevohostického panství a od roku 1371 vlastní již dřevohostické panství celé. V letech 1437–1447 byl majitelem dřevohostického panství Jan Tovačovský z Cimburka, který ctil učení mistra Jana Husa. Vynikl i jako velmi zdatný válečník a od roku 1437 do roku 1460 zastával funkci morav-

ského zemského hejtmána. Z jeho synů Jana a Ctibora vynikal zvláště jeho starší syn – Ctibor Tovačovský z Cimburka (1439–1494), který byl znám svou mimořádnou znalostí bible, skvělou bystrostí úsudku, poctivostí a skvělým uměním diplomatického jednání.

Zpočátku sídlil na zámku v Náměšti nad Oslavou, ale po smrti otce roku 1464 přesídlil do Tovačova, kde tamní zámek vzápětí opevnil. Jeho otec jej často brával na různá důležitá veřejná jednání. Takže mladý Ctibor byl brzy velmi znalý tehdejšího práva a byl králem Jiřím z Poděbrad v roce 1464 jmenován dvorským sudím na Moravě. Stal se horlivým stoupencem Jiříka z Poděbrad a jako zdatný vojevůdce vedl několikrát vojsko proti vzpurnému panstvu ve Slezsku. Zvítězil v bojích u Pačkova dne 11. června v roce 1467.

Když později došlo ke konfliktu krále Jiříka z Poděbrad a proradného uherského krále Matyáše Korvína, měl opět mnoho práce jako obratný diplomat. Když král Jiří z Poděbrad nechtěl, aby v případě jeho úmrtí nastoupil na český trůn uherský Matyáš Korvín, vyslal Ctibora jako diplomata s poselstvím k polskému králi Kazimírovi, aby nabídl českou královskou korunu jeho mladému synovi – Vladislavu Jagellonskému. Měl velkou zásluhu na tom, že po smrti krále Jiřího byl českým sněmem v Kutné hoře Vladislav Jagellonský zvolen českým králem. Ctibor Tovačovský jel v čele poselstva tuto zprávu oznámit do Krakova jeho otci – polskému králi. Nového krále pak šťastně přivedl do Prahy, kde byl roku 19. srpna 1471 slavnostně korunován. Mladý král potvrdil Ctibora Tovačovského ve funkci moravského zemského hejtmána a učinil jej kancléřem Království českého.

Když později došlo k dalším rozporům – mezi českým králem Vladislavem Jagellonským a uherským králem Matyášem Korvínem, Ctibor opět zasahuje jako diplomat a rozpory uklidňuje. Má velké zásluhy na uzavření mírové dohody v Brně v roce 1478. Byl oběma vladaři plně respektován a znovu potvrzen ve funkci moravského zemského hejtmána a správce Markrabství moravského. Zemřel 26. července 1494 jako jeden z nejvýznamnějších mužů našich dějin. Jeho jedinečné právnické dílo „Paměť obyčejů, zvyklostí starodávných a řízení práva v Markrabství moravském“, zvané „Kniha tovačovská“ je souhrnem tehdejšího právního systému. Zpracoval je na základě požadavků moravské šlechty. Spis byl velmi cenný a mnohokrát byl opisován. Stal se základem všech zřízení zemských. Ctibor Tovačovský z Cimburka se také zasadil o svobodu vyznání a náboženskou toleranci a o uzákonění českého jazyka jako jediného úředního jazyka na Moravě.

Historik František Palacký připomíná, že to byl „muž velkého rozumu, ušlechtilého srdce, činnosti nadobyčejné, energický a spravedlivý, na poddané své laskavý“.

Zdeněk Smiřický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

Odešla vzácná žena – herečka Hana Maciuchová

Dne 26. ledna 2021 odešla na věčnost skvělá herečka – rodem z našeho kraje – paní Hana Maciuchová. Narodila se 29. listopadu 1945 ve Šternberku. Rodina se však brzy přestěhovala do Olomouce, kde Hanka navštěvovala gymnázium. Už na škole

ráda hrála divadlo. Rodiče pro ni byli velkou životní oporou, zvláště maminka, která pracovala v knihovně, ji vedla k lásce ke kultuře, a tak mimo jiné často navštěvovala divadelní představení ve zdejším divadle. Divadlo jí učarovalo. Po úspěšném studiu – po maturitě – se rozhodovala, zda by měla studovat angličtinu nebo medicínu, avšak zvítězila touha stát se herečkou.

Herectví studovala v Praze. Nebylo to jednoduché. Podle jejích vzpomínek zpočátku bydlela na kolejích s dalšími šesti spolubydlícími. V tu dobu ráda hledala klid a rovnováhu v přírodě a v procházkách za krásami Prahy. Jako velmi talentovaná se brzy zapojila do hereckého kolektivu Divadla na Vinohradech, kde byla přijata jako

mladá, velmi cenná opora a později účinkovala v Divadle Ungelt i na jiných scénách. Hrála mnoho skvělých rolí ve filmech a v televizních inscenacích, v seriálech, uplatnila se i v rozhlasových pořadech a v dabingu. Vyučovala též herecké umění na pražské konzervatoři. Její příjemný sametový hlas a velmi kultivovaný projev ji předurčil pro recitaci poezie. Do její skvě-

Místostarosta Jaroslav Jančík děkuje Haně Maciuchové po jejím vystoupení v kostele sv. Havla

lé herecké kariéry však zasáhla zákeřná zhoubná choroba, kterou svou obrovskou vůlí překonala. A tak se brzy vrátila ke svému milovanému povolání.

Měl jsem to velké štěstí, že jsem se s ní setkal počátkem července r. 2016 na celostátním literárním festivalu Šrámkova Sobotka v Českém ráji. A už tehdy jsem s ní domlouval její návštěvu u nás v Dřevohosticích. K dalšímu setkání s paní Hankou Maciuchovou došlo v dubnu 2017 v Olomouci na mezinárodní soutěžní přehlídce rozhlasových her – Prix Bohemia Radio” – kde vykonávala velmi důležitou funkci prezidentky tohoto festivalu. Tehdy jsem jí po předání kytice růží poprosil, zda by u nás v prosinci v úvodu slavnostního koncertu ke 300. výročí narození našeho rodáka – barokního skladatele – kan-

Zdeněk Smiřický s Hanou Maciuchovou

tora Josefa Schreiera mohla přednést verše jednoho z našich významných básníků. Přestože byla v tu dobu velmi zatížena svou funkcí, tak si se mnou krátce, ale velmi pěkně popovídala a slíbila mi, že k nám na tento slavnostní koncert určitě přijede.

Následovalo několik mých upřesňujících dopisů se srdečným pozváním. A tak jsme paní Haničku mohli přivítat u nás v kostele sv. Havla dne 30. prosince 2017 při slavnostním koncertu ke 300. narození našeho rodáka – Josefa Schreiera, kde zazněla jeho překrásná moravská vánoční mše a valašská „Pastorella in D” v provedení pěveckých sborů od chrámu sv. Mořice v Olomouci.

V úvodu naší hudební slavnosti paní Hana Maciuchová procitěně přednesla verše našeho skvělého moravského básníka – Jana Skácela, jehož verše milovala. Její vystoupení sklídilo velký potlesk a po koncertu, jímž byla nadšená, ráda v kostele pohovořila s některými jeho návštěvníky. A pak, na základě mého pozvání, ještě se mnou ochotně zašla na zdejší faru, aby pozdravila olomoucké účinkující, kteří ji srdečně přivítali. Ráda s nimi pohovořila a s některými se ráda na památku vyfotografovala.

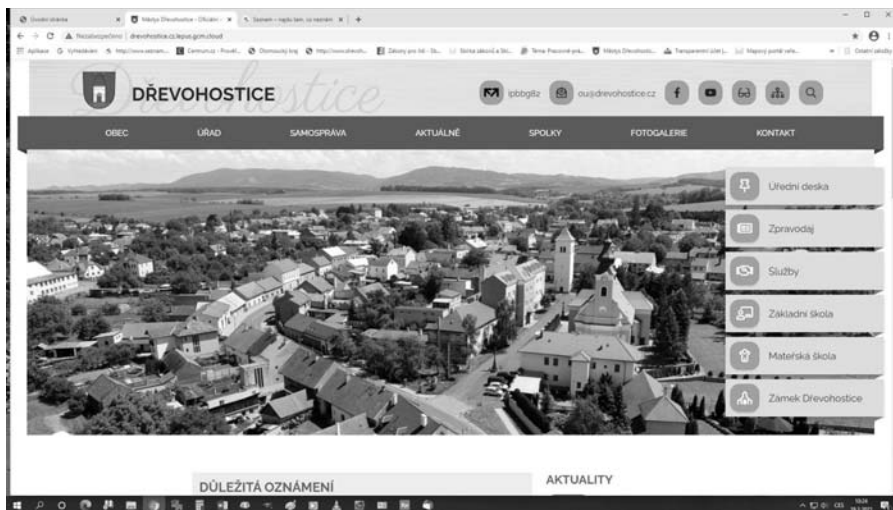
Odjížděla velmi nadšená naším přijetím i zážitkem z koncertu. Počátkem července 2018 jsem se s ní setkal naposled – opět na Šrámkově Sobotce – a jako poděkování jsem jí předal nádhernou kytici žlutých mečiků, které, jak jsem se dozvěděl, měla velmi ráda. Její slova: „A pozdravujte v Dřevohosticích” mi dlouho doznívala v paměti.

Milovala svou rodnou Moravu a město Olomouc, kam se vždy ráda vracela. Mimo jiné pronesla: „Beru Olomouc jako svou životní kotvu.” A ve Fakultní nemocnici v Olomouci dne 26. ledna tohoto roku naposled vydechla. Zůstanou však krásné vzpomínky na vzácnou ženu, velmi jemnou, kultivovanou, příjemnou a skvělou umělkyni, již si vážil a váží i dnes celý národ.

Zdeněk Smiřický

Městys má nové webové stránky

Po více než 15 letech nastal čas na změnu. Od začátku dubna tohoto roku má městys Dřevohostice nové webové stránky, najdete je opět na adrese www.drevohostice.cz. Nový web splňuje požadavky zákona o přístupnosti internetových stránek a mobilních aplikací ve veřejném sektoru – to znamená, že zajišťuje dostupnost informací a bezproblémové používání webových stránek bez ohledu na zobrazovací zařízení, jejich nastavení a také fyzický stav uživatele (např. v případě zdravotního handicapu).

So		Ne	
6	7		
13	14		
20	21		
27	28		
3	4		

Informace e-mailem

Váš e-mail

Opište ověřovací kód: 409074

Odeslat

Nové stránky mají trochu jinou strukturu, než jsme byli zvyklí, ale jsou přehledně uspořádány, najdete tam všechny důležité informace, stejně jako na původních. Hned na titulní stránce budou zveřejňována nej-důležitější oznámení a aktuality. **Všechny aktuální a důležité zprávy si můžete nechat posílat na vaši e-mailovou adresu** – formulář pro registraci najdete v dolní části stránky, kde vyplníte váš e-mail a ověřovací kód a následně dáte souhlas se zpracováním osobních údajů, potom je ještě potřeba účet aktivovat pomocí e-mailu, který přijde během pár minut na vámi zadaný e-mail při registraci.

Věřím, že si na nové stránky brzy zvyknete a budete je často využívat. AK

Starosta děkuje

- paní **Daně Chytilové**, která po 37 letech práce pro obec Dřevohostice odešla do penze. Hodně zdraví a radosti z vnoučat i ze zahrady přeje milé kolegyni celý kolektiv úřadu
- paní **Věře Obkráčilové**, která připravila pro děti (a nejen pro ně) program na jarní prázdniny
- všem jednotlivcům, rodinám, obcím, organizacím... kteří přispěli na nové zvony do dřevohostické zvonice. Ke konci dubna 2021 částka na transparentním sbírkovém účtu přesáhla 750 tisíc Kč.

Dana Chytilová

Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký, bude u nás sloužit mši svatou při slavnostním požehnání zvonů Maria a sv. Havel, dne 14. srpna. (zleva: Petr Dostál, starosta Dřevohostic, Mons. Jan Graubner, Mgr. Zdeněk Mlčoch, farář dřevohostické farnosti)

Informace z úřadu městyse

Připomínáme občanům, kteří dosud nezaplatili **poplatek za TKO, že byl splatný do 30. 4. 2021**. Pokud jste to ještě nestihli, poplatek uhradte co nejdříve na účet číslo 187721747/0300, spec. symbol: 1340, var. symbol: číslo popisné domu, případně hotově na pokladně Úřadu městyse Dřevohostice.

Sazba poplatku pro poplatníka, tj. pro fyzickou osobu s trvalým pobytem v obci (případně osobu, která má ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba) činí **550 Kč/osoba/rok 2021**.

Ve stejném termínu je splatný **poplatek za psa**, roční sazba poplatku za každého psa je **100 Kč**.

Opět, jako každý rok v tuto dobu, připomínáme, že platí obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 1/2010 o regulaci hluku. Při práci na zahradě a kolem domu dodržujte, prosím, tuto vyhlášku a dopřejte svým sousedům klid k odpočinku.

Práce s hlučnými stroji a nástroji je touto vyhláškou zakázána

v pracovní dny	od 00.00 do 06.00 a od 20.00 do 24.00 hodin
v sobotu	od 00.00 do 08.00 a od 20.00 do 24.00 hodin
v neděli a o svátcích	od 00.00 do 09.00 a od 12.00 do 24.00 hodin.

Pošta v Dřevohosticích mění otevírací dobu

Česká pošta alespoň částečně vyhověla požadavkům zaslané petice a od 1. května 2021 upravila otevírací hodiny pobočky v Dřevohosticích takto:

Pondělí	11.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Úterý	8.00 – 11.00	13.00 – 15.00
Středa	11.00 – 12.00	14.00 – 18.00
Čtvrtek	8.00 – 11.00	13.00 – 15.00
Pátek	8.00 – 11.00	13.00 – 15.00

ČEZ Distribuce informuje

- Od 1. 1. 2021 se již nevylepují papírová oznámení o odstávkách a přechází se na elektronický způsob informování. Každý zákazník si může sjednat zasílání upozornění na plánované odstávky ke svému odběrnému místu e-mailem nebo SMS zdarma na www.cezdistribuce.cz/služba. Pro veřejnost jsou informace k dispozici také na stránkách www.cezdistribuce.cz/odstavky, a to vždy nejpozději 15 dnů před konáním odstávky.
- Na webových stránkách obce je umístěn banner CEZ Distribuce, kde se budou zobrazovat data o nejbližších plánovaných odstávkách elektřiny v obci. Na tento banner se základními informacemi mohou návštěvníci kliknout a získat tak detailní výčet odstávkou dotčených odběrných míst s orientačním mapovým podkladem. Pokud dojde z nějakých důvodů ke zrušení plánované odstávky, i tato informace bude formou banneru neprodleně zveřejněna. Zároveň budou sdělení o plánovaných odstávkách elektřiny zasílána do datové schránky obce a následně budou občané informováni obvyklými cestami – hlášení obecního rozhlasu a rozesílání aktualit.

NECHTE SE INFORMOVAT O Odstávkách elektřiny E-MAILEM NEBO SMS

Je to snadné.

Krok 1

Zaregistrujte se na webové stránce:
www.cezdistribuce.cz/sluzba

Krok 2

Vyplňte:

- EAN kód (18místný číselný kód najdete na vyúčtování za elektřinu)
- Datum narození zákazníka / IČO
- E-mail pro potvrzení nastavení služby

VYÚČTOVÁNÍ ZA ELEKTRINU
Číslo účtu: 1111111111

ZÁKAZNÍK:
Jan Novák
Gudešerova 257/10, 326 00 Písek
☎ +420 123 123 123 ☒ jan.novak@domena.cz
Základní číslo: 1111111111

Jan Novák
Gudešerova 257/10
326 00 Písek

☒ Vytvářen za období: 1. 9. 2019 - 1. 9. 2020 ☒ Variabilní symbol: 1111111111 ☒ Datum splatnosti: 21. 9. 2020

EAN
859182400XXXXXXX

PŘEPLATEK VÁM ZAŠLEME NA ÚČET 1111111111/1100

Krok 3

Registrovat můžete až 3 e-maily a 1 telefonní číslo pro SMS. Informace o odstávkách tak mohou chodit nejen Vám, ale i ostatním členům rodiny nebo například nájemníkům.

A máte HOTOVO!

O plánovaných odstávkách elektřiny budete informováni zdarma, minimálně 15 dnů předem e-mailem a SMS.

Zdravím čtenáře z Obecní knihovny

a předkládám statistické údaje za rok 2020:

čtenáři	
• počet registrovaných čtenářů	157
• počet čtenářů do 15 let	67
• nejméně čtenářů je ve věku nad 80 let	4
• nejvíce čtenářů je ve věku 60–69 let	17
výpůjčky	
• výpůjčky celkem	5 479
• dospělí beletrie	2 795
• dospělí naučná literatura	250
• děti beletrie	451
• děti naučná	106
• výpůjčky časopisů	1 877
• počet návštěv čtenářů	1 472
knihovní fond	
• celkový počet knih	9 095
• přírůstek knih	294
• časopisy (titulů)	20

Návštěvnost knihovny v tomto koronavirem postiženém roce, období plném obav o zdraví a následných vládních opatření, samozřejmě poklesla. Všechny sledované údaje u čtenářů i výpůjček knih se snížily. Zároveň však v knihovně došlo opět na malé zlepšení. Zvýšil se počet zakoupených knih. Byla schválena naše žádost o dotaci, takže Olomoucký kraj přispěl na pořízení nových stolků a židlí do prostor knihovny v Dřevohosticích částkou 31 995 Kč. Nové stolečky a židle do dětské knihovny jsou pěkné a praktické a budou dobře sloužit při besedách s dětmi. Děti si je zatím neužily, bohužel covidová situace ani v roce 2021 žádným setkáním nepřeje, ale věřím, že k tomu dojde.

Celý svět se posunul do on-line, ať už se nám to líbí nebo ne. Přináší to své výhody i nevýhody. V knihovně program umožnil čtenářům použít službu „odložení z poličky“, takže u výdejního okénka měli požadované knihy už přichystané. Přesto se většina čtenářů na možnost knihy si vybírat a prohlížet těšila a všichni, kteří teď přicházejí do knihovny, říkají hned po pozdravu – „konečně“! Kéž by nám to dlouho vydrželo.

Přeji nám všem hodně zdraví a štěstí.

Ludmila Valčíková

Jarní recepty – zdraví z přírody

Po zimě bychom měli přijmout každou zelenou jedlou nať, kterou nám příroda poskytne. Nejranější jsou ředkvičky. Z těch doma vypěstovaných je škoda vyhazovat listy, když se z nich dá uvařit chutná polévka. Stačí pokrájet listy do zeleninové polévky, nebo uvařit samostatnou polévku. Vybíráme vždy jen pěkné, nepoškozené listy.

Ředkvičková polévka: osmahnout na másle hrst ovesných vloček, přidat nakrájené ředkvičkové listy a přidat trochu drceného kmínu. Na závěr rozšlehat do polévky vajíčko.

Ředkvičkové bulvičky: pokud je přebytek ředkvičkových bulviček, jsou vynikající podušené na cibulce s vajíčkem. Není třeba je ani loupat, stačí je jen dobře omýt. Je to výborná večeře i pro malé strávníky.

Špenát z listů ředkve: z listů bílé a na podzim i z listů černé ředkve se dá připravit velice chutný špenát. Vzhledem k velkému objemu listové hmoty u černé ředkve si tak můžete připravit materiál na špenát pro celé zimní období, kdy je zelené zeleniny nedostatek. Chloupky na listech černé ředkve vůbec nevadí.

Listy přebereme a ze starších listů odstraníme tuhé řapíky, na mladých je necháme. Krátce je uvaříme ve vodě a hned zchladíme, aby zůstaly pěkně zelené. Listy pokrájíme, pak rozmixujeme nebo pomeleme (celé se špatně melou). Část si už můžeme schovat do mrazáku. Špenát se připravuje jen na cibulce, bez česneku. Zpěníme cibulku, přidáme listy, chvilku podusíme, podlijeme troškou mléka nebo smetany a zaprášíme polohrubou moukou. Dochutíme solí, pepřem, chilli.

Špenát z listů salátu: na jaře někdy bývá přebytek salátu, na kterém si pak pochutnávají slepice. Vzhledem k tomu, že slepice nemáme a na kompost mi bylo líto dávat krásný salát, který vybíhal do květu, zkusila jsem špenát i ze salátových listů. Měla jsem strach, že bude hořký, ale jeho chuť nás mile překvapila. Můžete to vyzkoušet i vy, zelenina je dnes drahá.

Špenát z kopřiv se dělá běžně, o tom se nemusíme zmiňovat. Zkusila jsem také přidat poměrně dost zelených listů do mletého masa a karbanátky byly vynikající. Listy stačí spařit a pokrájet, lze použít i celé mladé kopřivy.

Využití syrových listů: vynikající jsou listy salátu na krající chleba s máslem, s paštikou nebo se sýrem. Chuť salátu je jemná, neruší základní chuť paštiky nebo sýru. Listy salátu se několikrát vyperou a pak dobře otřepou nebo osuší čistou utěrkou. Sice se trošku pomačkají, ale ve vrstvě tří listů na chlebě, které musíte držet oběma rukama, to ani nevadí. Stejně vynikající jsou na chlebě listy mladého zelí. A zelené zeleniny není nikdy dost. Jen je třeba u starších lidí dát pozor na syrové zelí, aby se dobře rozkousalo a příliš nezatěžovalo trávicí trakt, hlavně tlusté střevo. I tady platí zásada – všeho s mírou.

Marie Foukalová

Významné životní jubileum

si v měsících květnu, červnu a červenci 2021
připomenou tito naši spoluobčané:

95 let

Antonie Mrázková

90 let

Josef Jemelík
Ladislav Polášek

89 let

Božena Bahounková

86 let

Bohumila Vaculíková

85 let

Jan Koječký

84 let

Emilie Bednářová

83 let

Josef Kučerka

82 let

Drahomíra Březinová
Jarmila Kuželová
Danuše Štěpánová
Anna Salvetová

81 let

Jaromír Březina
Bohumil Kvasnica

80 let

Věra Antlová
Eva Koječká

75 let

Marie Ondrušková
Anna Krejčí
Marie Kotková
Ladislav Pešák
Zdeněk Smiřický
Anna Kubíčková

70 let

Ladislav Mikeš
Vladimír Orel
Oldřich Diringер
Petr Neděla
Alena Řihová

65 let

Mikuláš Slivka
Miluše Menšíková
Anna Jirků

60 let

Vladimír Svršek
Viorel Chibici
Alena Ondrušková

Všem jubilantům blahopřejeme.

Zlatá svatba

Bohumil a Jana Kvasnicovi Jiří a Marie Jelínkovi
Miroslav a Marie Mikešovi

Blahopřejeme.

Narozené děti

Ella Přikrylová Klaudie Kuželová

*Vážení rodiče, vítáme Vaše dětátka a přejeme mu i Vám
mnoho zdraví a radostných chvil.*

Z našich řad odešli

Tomáš Ondruška Helena Kopečná Jiří Polcar
Ludmila Valová Ota Kubíček

*Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast
nad ztrátou blízkého člověka.*

LETĚM
LETĚM

LETNÍ PŘÍVESNICKÝ

TÁBOR

DŘEVOHOSTICE 19.-23.7.2021

PRO DĚTI 6-14 LET

DENNĚ 7,00 – 16,00 hod

tvoření

hry

výlety

příroda

sport

pohoda

Info:

Věra Obkráčlová

Tel. 733 643 317

veraobkraclova@seznam.cz

Sít' pomoci Moštěnka

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Podpořeno z OPZ prostřednictvím MAS -
Partnerství Moštěnka,
CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0015768

Pionýrská skupina Dřevohostice
pořádá

Letní tábor

cena: 4000,- Kč

Milé děti a vážení rodiče,

nabízíme Vám jedinečnou příležitost zúčastnit se letního pionýrského tábora na Sochově v Rajnochovicích. Tábor je zaměřen na sportovní aktivity a táboření ve volné přírodě s kamarády.

Tábor je určen pro děti od ukončené 2. třídy

možnost příspěvku od zaměstnavatele nebo zdravotní pojišťovny.

termín: 4. - 17.7. 2021

Prozatím vydáváme předběžné přihlášky, které pro Vás máme připravené, vytištěné. Rádi Vám je předáme po tel. domluvě:

**605 916 956 - Lenka Šaradinová
nebo**

732 429 518 - Hanka Čížková

Dřevohostické Náměstí v minulém století

